

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/96/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114201839
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4114201839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: B. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. 6, zast. JUDr. Peter Koscelanský, advokát, so sídlom Nitra, Fraňa Mojtu 24, proti žalovanej: Y. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, zast. Advokátska kancelária Borgulová & Péteriová, s. r. o., so sídlom Nitra, Farská 4, o zaplatenie 25.000 eur titulom nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 18. novembra 2015 č. k. 12C/41/2014-125 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti potvrdzuje.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že o nich rozhodne samostatným uznesením. Rozhodnutie odôvodnil čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, § 1, § 13 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T 143/2013 zo dňa 28. 11. 2013, právoplatným dňa 18. 12. 2013 bola žalovaná uznaná za vinnú, že od presne nezisteného času v mesiaci február 2012 do mesiaca mája 2013 zasielala opakovane prostredníctvom pošty listové zásielky a pohľadnice s rôznymi odosielateľmi, ale aj anonymné listy na žalobcu, v ktorých uvádzala, že je úchyl, kurevník, zväzda hlavne mladé dievčatá, zvoláva ich do autobusu, láka na stretnutia, obchytkáva ich a inak obťažuje, že ho všetci prezývajú starý vytrtkaný kokot alebo trtkáč. Tiež uvádzala, že sa mal kurviť a sexuálne obťažovať ženy, ktorým platí za sexuálne služby, že meškáva na autobusových linkách, že vyšťval C. N. z linky, nevydáva cestujúcim riadne cestovné lístky, že s autobusom zachádza k nákupnému centru Polygon v L., kde zaparkuje autobus a odprevádza ženy, pričom listy boli adresované zamestnávateľovi žalobcu spoločnosti VEOLIA Transport Nitra a. s., kde pracuje ako vodič autobusu, tiež boli zasielané jeho manželke S. N., jeho dcéram B. a X. N., na Obecný úrad v obci I., na Poštu v obci I., do Základnej školy v obci I. a iným osobám. Tým spáchala prečin ohovárania podľa § 373 odsek 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Žalobca ako poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Žalobca navštevuje Psychologickú ambulanciu PhDr. C. K., PhD. od 26. 06. 2013, počas terapie pozorovala akútne zhoršenie stavu 16. 08. 2013, diagnostikovala stredne ťažký stupeň depresie, žalobca má neustále striedavé depresívne epizódy so stavom remisie. Žalovaná ospravedlňujúci list zaslala rodine žalobcu a uverejnený bol aj v regionálnom denníku "MY Nitrianske noviny". Celá kauza bola zverejnená aj v tlači - v Nitrianskych novinách vyšiel dňa 22. 07. 2013 článok s nadpisom „Cestujúca

urobila vodičovi zo života peklo", uverejnený bol aj ospravedlňujúci sa list žalovanej. Článok vyšiel aj dňa 19. 07. 2013 v internetovom denníku cas.sk s nadpisom „Za výčiny z nešťastnej lásky jej hrozia dva roky basy!“ Okrem toho bola podľa tvrdenia žalovanej kauza odvysielaná aj v televízii v TV Markíza a TV JOJ. Žalovaná tvrdila, že kauzu v médiách zverejnil žalobca, žalobca to popieral, svedkyňa S. N. uviedla, že médiá kontaktovali policajti. Z vyjadrenia zamestnávateľa žalobcu súd zistil, že žalobca u nich pracuje ako vodič z povolania, potvrdili, že od začiatku r. 2012 do mája 2013 do ich spoločnosti chodili rôzne listové zásielky a pohľadnice podpísané rôznymi odosielateľmi, aj anonymné listy, v ktorých bola hrubo osočovaná osoba žalobcu. Okrem iných vecí sa uvádzalo, že meškáva na autobusových linkách, že nevydáva cestujúcim riadne cestovné lístky, že s autobusom zachádza k nákupnému centru POLYGON v L., kde v zaparkovanom autobuse odprevádza ženy a ďalšie iné narážky týkajúce sa jeho sexuálneho života s cudzími ženami. Žalobca bol personálne riešený a upozornený, že ako náhle sa preukáže pravdivosť týchto tvrdení, bude mu daná okamžitá výpoveď z pracovného pomeru. Na základe týchto skutočností boli u žalobcu uskutočňované viaceré kontroly výkonu práce, niekedy aj dvakrát denne. V týchto kontrolách pokračujú sporadicky až doteraz. Napriek tomu, že sa v trestnom konaní preukázalo, že tieto informácie sú vymyslené, žalobca má od tej doby u zamestnávateľa spochybnenú povesť, ako aj dôveru. Je pod zvýšenou kontrolou, vedeniu spoločnosti je známe, že jeho spolupracovníci a kolegovia sa na jeho adresu vyjadrujú posmešne, čo mu znepríjemňuje život. Zo svedeckej výpovede S. N. - manželky žalobcu vyplynulo, že ich manželský život sa narušil, hádali sa, nemajú pokojný život, intímne spolu nežijú, je medzi nimi nedôvera, žalobca bol v listoch pošpinený, uvažovala o rozvode, bola to hanba po celej dedine, narušené vzťahy medzi nimi boli, možno o žalobcovi aj pochybovala, na druhej strane mu verila. Zo svedeckých výpovedí B. N. a X. N. - dcér žalobcu vyplynulo, že po listoch sa situácia radikálne zmenila, prestali so žalobcom komunikovať, chodili neskoro z práce domov, aby sa s ním nemuseli stretnúť, prestali žalobcovi veriť, zrútil sa im svet, ich vzťah nie je taký, aký býval. Zo svedeckej výpovede Y. T. vyplynulo, že rodina žalobcu je rozhasená doteraz, bola to pre nich veľká psychická záťaž, po dedine sa šíri reči, teraz je z nich utiahnutá rodina, prestali chodiť aj do kostola, ťažko to znášali, pri spoločných stretnutiach boli bez nálady, manželka žalobcu mala veľmi ťažké chvíle, často uvažovala o rozvode, aj žalobca bol z toho nešťastný, dôvera medzi nimi sa naštrbila. Zo svedeckej výpovede C. D. - dcéry žalovanej vyplynulo, že listy písali so žalovanou, adresovali ich zamestnávateľovi žalobcu, základnej škole, jeho dcéram, manželke, obyvateľom obce S.. Zo svedeckých výpovedí kolegov žalobcu E. P. a C. S. vyplynulo, že kolegovia po žalobcovi vykrikovali, že je sukničká, Casanova, rozoberalo sa to v práci, riešil to aj vedúci, žalobca prestal chodiť medzi nich, chodil ako bez duše, nie je to on, čo býval, brali to tak, že sa to stalo, že žalobca obťažoval cestujúce, odstup kolektívu tam bol, ľudia sa držia od neho bokom, správajú sa zdržanlivo, odmietavo. V konaní bolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že žalovaná písala listy s vulgárnym obsahom po dobu asi 16 mesiacov v období od februára 2012 do mája 2013 a zasielala ich zamestnávateľovi žalobcu, manželke a dcéram žalobcu, na Obecný úrad v obci I., na Poštu v obci I., na Základnú školu v obci I., ako aj iným osobám, čím sa dopustila prečinu ohovárania, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Uvedené konanie žalovanej nebolo sporné, vyplýva to zo spisu OS Nitra sp. zn. 5T 143/2013, zo svedeckých výpovedí svedkov: S. N., X. N., B. N., Y. T., C. D., E. P., C. S., ako aj písomného vyjadrenia zamestnávateľa žalobcu. Sama žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 18. 03. 2015 priznala, že zasiahla do osobnostných práv žalobcu. S poukazom na dokazovanie vykonané v tomto konaní súd dospel k záveru, že žalovaná svojim konaním zasiahla výrazným spôsobom do práva na ochranu osobnosti žalobcu, rozvrátila manželský a rodinný život žalobcu, čo potvrdili v konaní vypočuté svedkyne S. N., B. N., X. N. a Y. T., pretože najbližší rodinní príslušníci žalobcovi aj verili, aj neverili, každopádne do rodiny bola vnesená neistota, nervozita, stres, pochybnosti, manželka žalobcu uvažovala o rozvode, dcéry sa správali k žalobcovi s odstupom a nedôverou, bola poškodená dobrá povesť žalobcu, jeho dôstojnosť a občianska česť v obci I., kde žije, pretože listy boli adresované na obecný úrad, na poštu, na základnú školu, nie je to bežná vec, vyplýva to z ľudskej povahy a ľudskej zvedavosti, že takáto udalosť sa preberá, ľudia sa o nej rozprávajú, sú zvedaví ako to bolo, ako sa to stalo a čo sa stalo, či je to pravda, aj v predmetnej veci sa táto záležitosť v obci I. preberala, vyjadřila sa tak svedkyňa Y. T., ktorá uviedla, že na dedine je to tak, že polovica uverí a druhá polovica vyrýva a posmeškuje, svedkyňa B. N. potvrdila, že sa stretla s ukazovaním na ulici, odmietavými postojmi, svedkyňa S. N. potvrdila, že aj jej kolegyně mali o listoch a ich obsahu vedomosť, keď sa jej pýtali, čo to má za manžela, hanba bola po celej dedine. K porušeniu osobnostných práv žalobcu došlo aj v pracovnej oblasti, bolo poškodené jeho dobré meno u zamestnávateľa, u kolegov v práci, spochybnená bola jeho dobrá povesť a dôvera, vyplýva to z potvrdenia zamestnávateľa, ktorý sa vyjadřil, že žalobca bol personálne riešený, je pod zvýšenou kontrolou, zo svedeckých výpovedí E. P. a C. S. vyplýva, že na adresu žalobcu sa jeho kolegovia vyjadřovali a aj teraz sa občas ešte

vyjadrujú posmešne, čo mu v práci zneprijemňuje život. To, že žalobca pod tlakom udalostí má zdravotné problémy psychického charakteru, vyplýva z potvrdenia psychológa G. K., ktorá potvrdila, že žalobca má striedavé depresívne epizódy so stavom remisie. Zásah do osobnostných práv žalobcu dosahoval takú intenzitu, ktorá požíva právnu ochranu podľa citovaných zákonných ustanovení OZ, žalobca v konaní uniesol dôkazné bremeno a preukázal jednoznačne a bez pochybností, že v značnej miere bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v rodine, obci, v zamestnaní tak, ako to vyžaduje zákon v § 13 OZ. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ je samostatný právny prostriedok ochrany fyzickej osoby výnimočného charakteru v tom zmysle, že jeho použitie prichádza do úvahy len v tých kvalifikovaných prípadoch, keď - objektívne posudzované - došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere, čo žalobca preukázal. Zadosťučinenie v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. To je jediná podmienka priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Závažnosť ujmy treba posudzovať aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, ktoré vznikli. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba. Titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobca požadoval od žalovanej zaplatať sumu 25.000 eur, túto sumu súd považoval za neprimerane vysokú a priznal žalobcovi sumu 8.000 eur, čo považoval za postačujúcu sumu s poukazom na vykonané dokazovanie a ujmu spôsobenú žalobcovi, pričom súd mal za to, že len písomné ospravedlnenie nie je postačujúce a žalovaná by mala niesť zodpovednosť za svoje konanie aj tým, že zaplatí žalobcovi náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu. Výšku nemajetkovej ujmy určuje súd na základe voľnej úvahy, pri rozhodovaní berie do úvahy závažnosť ujmy, ku ktorej došlo a okolnosti, za ktorých k ujme došlo. Rozhodnutie súdu bude pôsobiť preventívne, generálne aj na verejnosť, aj keď bude súdom priznaná žalobcovi nemajetková ujma vo výške 8.000 eur, toto nie je pre súd dostatočný argument na to, aby priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 25.000 eur. Súd súhlasil s tým, že došlo k vážnemu a výraznému zásahu do osobnostných práv žalobcu, nie však až v takej miere, ktorá by odôvodňovala priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 eur, pretože aj keď manželka žalobcu priznala, že uvažovala o rozvoде manželstva, k rozvođu ich manželstva nakoniec nedošlo, dcéry si hľadajú cestu k žalobcovi, v práci posmešky ustali, z času na čas sa ešte stále objavia a žalobca je v práci pod zvýšeným dohľadom, ale zo zamestnania prepustený nebol, ani sa jeho pracovná pozícia nezmenila. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu tak, aby bola zabezpečená jednak požiadavka primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie sa. Súd pri určení peňažnej náhrady prihliadol na to, že zásah trval asi 16 mesiacov, následky vzniknuté u žalobcu, ktorými sú zhoršenie jeho psychického stavu, zhoršenie vzťahov rodine, na pracovisku, v obci, nie sú trvalé a neodstrániteľné následky, pretože súd je toho názoru, že postupne, plynutím času sa vzťahy dajú usporiadať, žalobca zotrval v manželstve, ako aj v zamestnaní. Žalovaná sa bránila tým, že so žalobcom mali intímny vzťah, že sa do neho zaľúbila, že on potom začal obťažovať jej postihnutú dcéru, to však v konaní preukázané nebolo, a ak chcela chrániť dcéru, mala na to použiť iné právne prostriedky, a nie spôsob, ktorý si zvolila, pričom listy písala úmyselne, nekonala z nedbanlivosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 8.000 eur a vo zvyšnej časti náhrady nemajetkovej ujmy súd návrh zamietol ako nedôvodný. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 151 ods. 3 OSP tak, že o trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní po právoplatnom rozhodnutí vo veci samej.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná odvolanie, odôvodniac ho tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci - najmä ohľadne intenzity zásahu do osobnostných práv žalobcu a závažnosti ujmy, ako i okolností, za ktorých k porušeniu osobnostných práv žalobcu došlo, práv a na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. tiež výšku náhrady nemajetkovej ujmy. Po výzve súdu prvej inštancie na doplnenie odvolania žalovaná uviedla, že bola právoplatne odsúdená Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra za prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Intenzita protiprávneho konania žalovanej a miera ohrozenia vážnosti žalobcu u spoluobčanov, poškodenia v zamestnaní, narušenia rodinných vzťahov žalobcu a

spôsobenia inej vážnej ujmy boli v trestnom konaní posúdené tak, že žalovanej bol uložený trest úplne na dolnej hranici trestnej sadzby. Naopak, súd v občianskom konaní posúdil intenzitu protiprávneho konania žalovanej a mieru ohrozenia vážnosti žalobcu, poškodenia v zamestnaní, narušenia rodinných vzťahov tak, že nepostačuje trestný postih žalovanej, nepostačuje upustenie od neoprávnených zásahov, nepostačuje ani zadosťučinenie formou ústneho, ani písomného verejného ospravedlnenia žalovanej žalobcovi v médiách na celoštátnej i regionálnej úrovni, ale je potrebné pristúpiť k náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch. Rozhodnutie súdu sa opiera o zaujaté výpovede samotného žalobcu a jeho svedkov, ktorými boli výlučne osoby jemu blízke, ktorí vo svojich výpovediach prehánali, resp. zaujato skresľovali skutočnosti týkajúce sa dôsledkov protiprávneho konania žalovanej na žalobcu, ich výpovede boli plné rozporov. Konajúci súd pri rozhodovaní nevzal vôbec do úvahy výpoveď samotnej žalovanej v trestnom konaní, výpoveď dcéry žalovanej C. D. v tomto konaní, pohnútky a okolnosti, ktoré boli podnetom a viedli žalovanú k jej následnému protiprávnemu konaniu a prvotné konanie samotného žalobcu. Je dosť ťažko uveriť, že žalovaná bez akéhokoľvek podnetu alebo súčinnosti samotného žalobcu by nadviazala s ním známosť a intímne zblíženie. A ak k zblíženiu medzi nimi nedošlo, je ťažko uveriť tomu, že žena v jej postavení a veku 58 rokov by bez akýchkoľvek dôvodov a podnetov zo strany žalobcu začala konať tak, ako konala. Čo sa týka závažnosti vzniknutej ujmy žalobcu, zdôraznila, že u žalobcu nedošlo k rozvodu, manželka vyhlásila, že mu verí a dcéry mu veria takisto, u žalobcu nedošlo k rozviazaniu pracovného pomeru, ani k preradeniu na inú prácu, ani k zníženiu mzdy a odmien, žalobca sa sám značnou mierou osobnou komunikáciou s médiami podieľal na medializácii svojho prípadu a s tým i na sprístupnení skutkových okolností širokej verejnosti a nielen na regionálnej úrovni. S ohľadom na uvedené skutočnosti je priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch v rozpore s ustanovením § 13 Občianskeho zákonníka, pričom samotná výška priznanej nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 8.000 eur je absolútne prehnaná a pre žalovanú likvidačná a nesplniteľná. Výška tejto náhrady predstavuje 27,3-násobok mesačného starobného dôchodku žalovanej, ktorý mesačne činí 293,20 eura. Žalovaná je nemajetná, v domácnosti sa stará o chorého plne invalidného manžela trpiaceho vážnym duševným ochorením, o chorú invalidnú dcéru C. a nezamestnanú dcéru T.. Na záver uviedla, že medializovanie, ktorému asistoval žalobca a jeho právny zástupca spôsobilo žalobcovi väčšiu ujmu ako samotné písomné zásielky žalovanej. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2 OSP, nie je žiadnym spôsobom skutkovo ani právne odôvodnené a dôvody odvolania neboli doručené súdu ani do uplynutia lehoty na odvolanie. V odvolaní absentujú náležitosti uvedené v § 42 ods. 3 OSP, preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. d) OSP odmietol, prípadne, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Žiadal priznať trovy odvolacieho konania. K doplnenému odvolaniu žalovanej uviedol, že odvolateľka rozšírila dôvody po viac ako dvoch mesiacoch, čo je zjavne v rozpore s ustanovením § 205 ods. 3 OSP, preto je povinnosťou odvolacieho súdu na doplnenie odvolania žalovanej neprihliadať.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Počnúc od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil dovtedy platný zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov Občiansky súdny poriadok. Keďže v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti (ak nie je ustanovené inak), je potrebné na danú právnu vec aplikovať právnu úpravu zákona č. 160/2015 Z. z.

8. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 25.000 eur. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná bola uznaná za vinnú a odsúdená za prečin ohovárania za to,

že v mesiaci február 2012 do mája 2013 zasielala opakovane prostredníctvom pošty listové zásielky a pohľadnice, aj anonymné listy žalobcovi, v ktorých sa na jeho adresu vulgárne vyjadrovala, uvádzala, že zvädza mladé dievčatá, zvoláva ich do autobusu, láka na stretnutia, obchytáva ich a inak obťažuje, že všetci ho prezývajú vulgárnymi výrazmi. Tiež uvádzala, že mal sexuálne obťažovať ženy, ktorým mal platiť za sexuálne služby, že meškáva na autobusových linkách, že nevydáva cestujúcim riadne cestovné lístky, že s autobusom zachádza k nákupnému centru G., kde parkuje autobus, odprevádza ženy, pričom tieto listy boli adresované jeho zamestnávateľovi, jeho manželke, dcéram, na Obecný úrad v obci I., na Poštu I., do Základnej školy v obci I. aj iným osobám. Takýmto konaním mu spôsobila ťažko reparaovateľné problémy u zamestnávateľa, rozvrátila jeho manželský a rodinný život, stratil dobrú povesť v obci, bol nútený liečiť sa u psychiatra a psychológa.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

13. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal tým, či odvolanie žalovanej, podané v zákonom stanovenej lehote, malo náležitosti odvolania, v prípade, ak by zákonom vyžadované náležitosti nemalo, posúdením výzvy súdu na odstránenie väd odvolania a tým, či žalovaná po výzve súdu svoje odvolanie doplnila. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že už odvolanie žalovanej, podané v zákonom stanovenej lehote, malo potrebné náležitosti, keď žalovaná v tomto svojom odvolaní vymedzila tak rozsah (rozsudok navrhla zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, teda odvolala sa v celej vyhovujúcej časti), ako aj dôvody svojho odvolania (namietala nesprávne skutkové zistenia, ako aj nesprávne posúdenie veci, a to najmä ohľadne intenzity zásahu do osobnostných práv žalobcu a závažnosti ujmy, ako i okolností, za ktorých k porušeniu osobnostných práv žalobcu došlo), aj keď veľmi stručne, a preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie už následne žalovanú nemusel vyzývať na odstraňovanie väd odvolania, a pokiaľ žalovaná aj po výzve súdu prvej inštancie doplnila dôvody svojho odvolania, na tieto už odvolací súd neprihliadol, pretože dôvody odvolania mohla žalovaná rozširovať len do uplynutia odvolacej lehoty. V danej veci teda nejde o situáciu, kedy by odvolanie nebolo vôbec odôvodnené, teda malo vady, pre ktoré by bolo povinnosťou súdu vyzvať na odstránenie väd odvolania, určiť lehotu a ak by k doplneniu vadného odvolania došlo do rozhodnutia odvolacieho súdu a vada bola odstránená, bolo by irelevantné, že k jej odstráneniu došlo až po uplynutí lehoty na odvolanie, ako v mnohých rozhodnutiach uviedol NS SR (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 06. 2012 sp. zn. 6 Cdo 30/2012).

14. Následne sa odvolací súd zaoberal posúdením predmetnej veci v odvolaní napadnutej časti, teda ohľadne priznania nemajetkovej ujmy 8.000 eur, pretože pre absenciu odvolania zo strany žalobcu je zamietajúca časť napadnutého rozsudku už právoplatná. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti je vecne správne, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec z dôvodov uvedených v odvolaní žalovanej aj správne právne posúdil. S poukazom na uvedené, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správne v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP na ne odkazuje.

15. Na potvrdenie záverov súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že uloženie zadostučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, a preto je potrebné pocit'ovanie a prežívanie nemajetkovej

ujmy, spočívajúcej v znížení dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere, hodnotiť vždy objektívne, prihliadnuc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), ako i k osobe postihnutej fyzickej osoby, hlavne k jej veku a k jej postaveniu (tzv. diferencované uplatnenie objektívneho kritéria). Uplatnenie konkrétneho a diferencovaného objektívneho hodnotenia znamená, že o znížení dôstojnosti postihnutej fyzickej osoby či jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere pôjde len tam, kde za konkrétnej situácie, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, ako i s prihliadnutím k záujmom dotknutej fyzickej osoby možno spoľahlivo vyvodiť, že by vzniknutú nemajetkovú ujmu, vzhľadom k jej intenzite, rozsahu a trvania ako závažnú pociťoval každý, nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. Takto chápané objektívne kritérium vylučuje, aby sa pre hodnotenie, či došlo alebo nedošlo k naplneniu zákonných podmienok podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, stali rozhodujúcimi subjektívne pocity samotnej postihnutej osoby (subjektívne kritérium) (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5 Cdo 42/2009). Súd môže priznať pritom náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch iba vtedy, ak je dokazovaním preukázané, že osobná ujma je spojená so zvlášť citeľným znížením a sťažiením postavenia žalobcu v kruhu, kde sa pohybuje (2 Cdo 269/2009).

16. Odvolací súd pri posudzovaní závažnosti zásahu vyvolaného konaním žalovanej prihliadal na dĺžku trvania zásahu žalovanej do osobnosti žalobcu, čo trvalo 16 mesiacov, teda išlo o opakované, dlhodobé konanie žalovanej, skutočnosť, že žalovaná od zásahu upustila až po tom, ako polícia zistila, že listy píše ona a tiež to, že napriek tomu, že žalobca nie je verejne známa osoba, tým, že žalovaná adresovala listy manželke žalobcu, jeho dcéram, zamestnávateľovi žalobcu spoločnosti VEOLIA Transport Nitra a.s., na Obecný úrad v obci I., na poštu v obci I., do Základnej školy v obci I. a aj iným osobám - obyvateľom obce, zasiahla do osobnosti žalobcu a znevážila ho práve u jeho najbližších osôb, ako aj v jeho najbližšom okolí, čo je pre bežného, nie verejne známeho človeka ten okruh ľudí, s ktorými sa stretáva a u ktorých zníženie dôstojnosti má na človeka najväčší dopad. Žalovaná adresovaním listov aj zamestnávateľovi žalobcu ohrozila aj jeho pracovné postavenie a vyvolala u zamestnávateľa potrebu kontroly žalobcu, čo napriek tomu, že tvrdenia v listoch sa ukázali ako nepravdivé, naďalej v obmedzenejšom rozsahu pretrvávajú. Tento zásah žalovanej spôsobil u žalobcu aj zdravotné problémy psychického charakteru. Zo všetkých uvedených okolností odvolací súd dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané, že dôstojnosť a vážnosť žalobcu v rodine, v obci, v zamestnaní bola konaním žalovanej znížená do takej miery, že samotná okolnosť trestnoprávneho postihu žalovanej, ako aj jej následného ospravedlnenia nie je dostatočná, a preto bol dôvod aj na priznanie nemajetkovej ujmy. Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd považoval výšku nemajetkovej ujmy určenú rozhodnutím súdu prvej inštancie za primeranú, zohľadňujúc dĺžku a intenzitu zásahu žalovanej do osobnosti žalobcu, pričom rovnako ako súd prvej inštancie, zohľadnil tiež to, že po zistení toho, kto do osobnosti žalobcu uvedeným spôsobom zasahoval a po upustení žalovanej od tohto zásahu sa situácia v rodine žalobcu stabilizovala v tom smere, že nedošlo k rozvodu jeho manželstva, postupne dochádza k obnovovaniu vzťahov v rodine žalobcu vo vzťahu k manželke, aj dcéram a zamestnávateľ žalobcu pracovný pomer so žalobcom neukončil. Tvrdenia žalovanej, že mala mať so žalobcom intímny vzťah a obťažovanie jej dcéry žalobcom v konaní preukázané nebolo. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške týchto trov rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).